

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2014. évi május hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2013. évi március hó 22. napján kelt 1.B.559/2010/42. számú **ítéletét megváltoztatja, I.r. vádlott** terhére rótt bűncselekményeket

folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének /Btk.294.§./1/ bekezdés, /3/ bekezdés I. fordulat a./pont, aa./ alpont/,
7 rb. hivatali visszaélés büntettének /Btk.305.§.a./pont/ minősíti.

Ezért halmazati büntetésül 3 /három/ év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 /három/ év közügyektől eltiltásra **í t é l i .**

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 30.000.- /Harmincezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet **VIII.r. vádlott** felhívásra köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A kijelölés folytán eljáró Veszprémi Törvényszék 2011. december 1., 2012. január 18. és 2012. március 14. napjától előlről kezdett, ezt követően május 10., július 2., szeptember 20., 2013. február 13., március 4. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és 2013. március 22. napján kihirdetett 1.B.559/2010/42. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény alapján / a továbbiakban: régi Btk. / nyolc vádlott büntetőjogi felelősségéről döntött.

A 2009. október 14. napjától 2009. október 16. napjáig őrizetben, majd 2010. március 31. napjáig előzetes letartóztatásban volt

I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos személy által folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében / Btk. 250.§ /1/ és /2/ bekezdés a) pontjának II. tétel 1. fordulata / és 7. rb. hivatali visszaélés büntetében / Btk.225.§ /, ezért halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 300.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Vele szemben 116.000.-forint értékben vagyonekobzást rendelt el. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

II.r. vádlottat hivatali vesztegetés büntetében / Btk. 253.§ /1/ és /2/ bekezdés / mondta ki bűnösnek , ezért mint visszaesőt ítélte 2 év börtönbüntetésre és 300.000.-forint pénzmellékbüntetésre. A szabadságvesztés végrehajtását öt év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

A Btk. 225.§-ba ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt ellene emelt vád alól felmentette.

III.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében / Btk.225.§ / mondta ki bűnösnek, ezért mint visszaesőt 1 év börtönbüntetésre és 200.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnpártolás vétségében / Btk. 244.§ /1/ bekezdés b) pontja / és felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében / Btk.225.§ /, ezért halmazati büntetésül 6 hónap börtönbüntetésre, 100.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását kettő évi próbaidőre felfüggesztette.

I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottakra kiszabott pénzmellébüntetést meg nem fizetése esetére egyezer forintonként rendelte egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

V.r. vádlott bűnösségét hivatali visszaélés büntetében / Btk.225.§ / állapította meg, ezért megrovásban részesítette.

VI.r. és VIII.r. vádlottak bűnösségét felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében / Btk.225.§ / állapította meg, ezért őket megrovásban részesítette.

A bűnjelek lefoglalását megszüntette, a szabálysértési és a bűnügyi iratokat kiadni rendelte a Tatai Rendőrkapitányság Vezetőjének, a tömegnövelő por, illetve szer megsemmisítését elrendelte.

Az eljárás során felmerült 126.681.-Ft bűnügyi költség egy részének viselésére - felmerülés szerint - a vádlottakat külön-külön kötelezte. A fennmaradó 68.625.-forint bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam terhén marad.

A felülbírálattal nem érintett **VII.r.** vádlottat a 2. rb. felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette / Btk. 225.§ / miatt, ellene emelt vád alól felmentette, vele szemben a törvényszék ítélete - fellebbezés hiányában - az elsőfokú eljárásban jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen - a fellebbezés bejelentésére nyitva álló három napban - az ügyész V.r., VI.r. és VIII.r. vádlottak terhére, súlyosításért jelentett be fellebbezést, **V.r. vádlott** tekintetében végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, VI.r. és VIII.r. vádlottakkal szemben pénzbüntetés kiszabása érdekében.

Az ítélethirdetéskor **I.r. vádlott** és védője részben felmentésért és enyhítésért, **II.r. vádlott** és védője a felmentő rendelkezést tudomásul vették, egyéb tekintetben teljes felmentésért fellebbeztek.

III.r., IV.r. vádlottak, illetve védőik felmentésért és **V.r. vádlott** felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A fellebbezés bejelentésére nyitva álló három napban **V.r. vádlott** védője védence felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.203/2010/3-I. számú átiratában **V.r. vádlott** vonatkozásában a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést módosított formában, a

többi vádlottra indokainál fogva fenntartotta. A védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta és az elsőfokú ítélet megváltoztatását, V.r., VI.r. és VIII.r. vádlottakkal szemben pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

Az átiratban kiemelésre került, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le bizonyítási eljárást és az így feltárt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségét teljesítette. A vádlottak bűnösségének megállapítása és a cselekményeik jogi minősítése törvényes. A vádlottakra kiszabott joghátrány vonatkozásában a vádhatóság kifejtette, hogy I.r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazását a törvényszék nem indokolta meg és fel sem hívta az ítéletben, míg **II.r. vádlott** többszörösen büntetett, visszaesőnek minősül, erre figyelemmel nem megalapozott az a feltételezés, hogy a büntetési célok a büntetés tényleges végrehajtása nélkül is elérhetők, az eltúlzottan enyhének értékelt büntetések további enyhítését ezért nem tartotta indokoltnak. VI.r. és VIII.r. vádlottak felbujtóként követték el a terhükre rótt bűncselekményt, amelynek súlya a tettesével egyezik meg, **V.r. vádlott** rendőrként, emiatt a bűnösségének foka magasabb. E vádlottakkal szemben intézkedés helyett, az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával arányban álló, tényleges büntetés kiszabását tartotta szükségesnek.

Az ítélet tábla nyilvános ülésén a Győri Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglalt indítványt változatlan tartalommal fenntartotta és perbeszédében kiegészítette az alkalmazandó jogszabály tekintetében.

I.r. vádlottra nézve - mivel az ítélet 33. oldalán megindokolt, fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott hivatalos személy által történt elkövetés, mint minősítő körülmény, a jelenleg hatályos büntető törvényben már nem szerepel, a hivatali vesztegetés büntette enyhébben minősül, tehát az új büntető törvény enyhébb, másrészt a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége is kedvezőbb, ezért az áttérést indítványozta a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvényre. A többi vádlott tekintetében az elkövetéskor hatályos büntető törvény alkalmazását.

Kiemelte még, hogy a törvényszék a vádlottak bűnösségére okszerűen vont jogkövetkeztetést, a cselekmények mikénti minősítéséhez szakszerű indokolást fűzött, egyetértett a 3. tényállási pont tekintetében a vádtól eltérő minősítéssel is.

Ennek megfelelően indítványozta **I.r. vádlott** cselekményének átminősítését a hatályos büntető jogszabálynak megfelelően, a Btk.294.§./1/ és/3/ a./ és a./ alpont szerint minősülő vesztegetés büntetetté, a terhére rótt 7 rb. hivatali visszaélés büntetetté az új büntető jogszabály szerinti megjelölését, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítását, továbbá a hatályos jogszabály

alapján az elítélését börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, közügyektől eltiltásra és a pénzbüntetésre, vele szemben vagyonek Kobzás elrendelését.

Kifejtette, hogy **I.r. vádlott** esetében a büntetés enyhítése azért nem indokolt, mert a halmazati büntetés 5-13 évi tételkeretéhez képest a rá kiszabott büntetés jelentősen elmarad a középértéktől.

A bűncselekmény elkövetésétől az időmúlás nem jelentős, a vádlottnál alkalmazási feltétel volt a büntetlen előélet, így ezek a javára nem enyhítő tényezők, a beismerő vallomásának nyomatékát gyengíti, hogy csak ott ismerte el a cselekmény elkövetését, ahol a telefonbeszélgetést nem tudta vitatni és a társai rá vallottak. Büntetett személyekkel tartott fenn kapcsolatot, hosszabb időn keresztül információkat szolgáltatott ki. Mindezekre és a halmazatra figyelemmel, az enyhítő szakasz alkalmazásának a büntetés kiszabásánál nem is lett volna helye.

A többszörösen büntetett **II.r. vádlott** visszaeső, végrehajtás nélkül a büntetés nem érheti el a célját.

VI.r., VIII.r. és V.r. vádlottak által elkövetett hivatali visszaélés büntette kapcsán a társadalomra veszélyesség csekély fokára történt hivatkozást tévesnek tartotta, V.r. vádlottal szemben - a bűnösségének nagyobb fokára figyelemmel- a pénzbüntetést nagyobb napi tételszámban indítványozta megállapítani.

A vádlottak védői a nyilvános ülésen fenntartották felmentésért és enyhítésért a fellebbezéseket, illetve kiegészítették **I.r. vádlott** oldaláról a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezéssel, amelyhez két védő - **II.r. vádlott** és III.r. vádlottak közös védője, valamint IV.r. vádlotté - is csatlakozott.

I.r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen hatályon kívül helyezést, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a vádirat 4. pontját érintő vesztegetés büntette alól / az ítélet 2. tényállási pontjában rögzített cselekmény / védenca felmentését és az enyhítő szakasz alkalmazásával, végrehajtásában hosszabb időre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

Perbeszédét írásban is betérjesztette és egy 2003-ban készült parancsnoki véleménnyel együtt csatolta a jegyzőkönyvhöz.

Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését egyrészt azért indítványozta, mert álláspontja szerint az RSZVSZ feljelentése a büntetőeljárás törvény által előírt haladéktalanság követelményének, továbbá nyomozati iratok 19. oldalán elfekvő feljelentés a közokiratokkal szemben támasztott hitelesség követelménynek nem felel meg.

Az RSZVSZ vezetője által aláírt feljelentést azért tartotta aggályosnak, mivel a dátum a kipontozott részében kézzel kitöltött, véleménye szerint később kerülhetett beírásra,

számítógépes szövegszerkesztés esetén nem hagynak kipontozott helyet, hanem a megfelelő billentyű lenyomásával beírják a hónapot és a napot.

Ezen a dokumentumon a keltezés javításának módja sem helyes és ha a köz-okirat nem felel meg a vele szemben támasztott szigorú kritériumoknak, tanúsításra nem használható fel.

A haladéktalanság értelmezéséhez különböző jogterületekről hozott fel példákat, ez a büntetőjogi terminológia álláspontja szerint rövid vagy azonnali határidőt jelent, így a titkos információgyűjtés felhasználhatósága vonatkozásában - az első fokú bíróság ítéletében felhívott 74/2009. BK vélemény alapján - legfeljebb 8 napot.

Perbeszédében ezen felül még részletesen foglalkozott a lehallgatási anyag tartalmával és a hatályon kívül helyezés másik okaként jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság a titkos információgyűjtés során beszerzett hanganyag meghallgatását technikai okból mellőzte, ezzel a közvetlenség elvét sértette. Az ítélet erre vonatkozó indokolását sem tartotta elfogadhatónak, a hanganyag meghallgatása érdekében, a bizonyítás terjedelmére tekintettel indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

Szerinte előfordult, hogy a felvételeken néhány esetben teljesen más hangzott el, bizonyos szavak kimaradtak, így a leírt szövegnek teljesen más lett a közvetlen hatása és az értelmezése, mint az élő beszédnek.

Az **I.I.** és társa ellen indult büntető ügyben beszerzett, a védencére vonatkozó lehallgatási anyag kirekesztését azért indítványozta, mivel véleménye szerint az alapügyhöz történő egyesítésére azért került sor, hogy a lehallgatás idejét ebben a formában a nyomozó hatóság meg tudja hosszabbítani.

A vesztegetés büntette alól törvényi tényállási elem hiányára hivatkozva kérte a védenccé felmentését, mert összességében nem látott kétséget kizáró bizonyítékot arra a bűnös kapcsolatra, miszerint védenccé az edzőtermi bérletet és tápanyag kiegészítőt azért kapta volna, hogy erre tekintettel információkat adjon ki.

Védenccé bűnös magatartása legfeljebb hivatali visszaélésnek minősülhet, ahhoz nem kötődik ellenszolgáltatás.

Perbeszédében a védenccé terhére rótt hivatali visszaélésekkel kapcsolatban fenntartotta az elsőfokú eljárásban elmondott alábbi érveit:

-A vesztegetés kezdő időpontjában, 2008. márciusában védenccé még szabálysértési ügyekkel foglalkozott, az ügyekre semmiféle olyan ráhatása nem volt, amiért meg kellett volna vesztegetni.

-Védenccé szervezte meg 2008. áprilisában a szakszervezeti napot, ahol nem csak a "x." kft., hanem más cég is ajánlott fel ajándékot tombola sorsolásra, elismervénnyel igazolta, hogy 10 db. edzőtermi bérletet vett át ellenszolgáltatás nélkül.

-A bérlet vonatkozásában az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított a kaptam szónak, holott a kisorsolásra kerülő bérleteket kapta meg, erre nézve rendelkezésre áll **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú** nyilatkozata, akik igazolták, hogy védence sorsolás útján nyerte az edzőtermi bérletet.

Hibának tartotta, hogy az utóbbi személyeket a nyomozás során nem, csak a tárgyaláson hallgatták meg.

1. tanúnak a nyomozati szakban tett vallomása a bírói szaktól eltér, egyik terhelő, a másik inkább mentő, ennek oka véleménye szerint az lehet, hogy a gyanúsított kihallgatása után a saját ügyére koncentrálna, egyfajta megfelelési kényszer hatása alatt tett vallomást azért, hogy a saját büntető ügyében a pozitív hozzáállást elősegítse.

-A megnyert bérletet egy évig lehetett használni, amikor védencét őrizetbe vették, ennek az ideje még nem járt le, a gyakrabban vásárlóknak biztosíthattak ilyen kedvezményeket.

-Utalt arra is, hogy a lehallgatás kapcsán, illetve az elsőfokú ítéletben folyamatosan összemósódott a két Sz. testvér neve, akikkel védencének telefonbeszélgetéseit a baráti kapcsolat tükrében kell vizsgálni. Köztük egyfajta hála működött, és nem valamiért nyújtott nekik ellenszolgáltatást.

-A védence személyiségére jellemző, hogy naiv, segítőkész személy, tehát a hozzá intézett kérést igyekszik teljesíteni, emiatt alkalmatlan rendőrnek.

A büntetés kiszabása körében indítványozta súlyosító tényezőként az ilyen ügyek elszaporodottságának mellőzését, enyhítő tényezőként, hogy védence öt éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, nem bűnöző típus, büntetlen előéletű.

Kifogásolta, hogy a beszerzett parancsnoki jellemzése megegyezik egy 2003-ban készült véleménnyel.

II.r. vádlott és **III.r. vádlottak** közös védője perbeszédében a fellebbezést elsődlegesen felmentésért - **II.r. vádlott** vonatkozásában bizonyítottság hiányában, **III.r. vádlott** esetében pedig bűncselekmény hiányában - fenntartotta.

Másodlagosan **II.r. vádlott** vonatkozásában a bizonyítékok nem megfelelő értékelésére hivatkozva hatályon kívül helyezést, végül enyhítést indítványozott.

III.r. vádlottra nézve másodlagosan a büntetés enyhítését kérte.

Kifogásolta, hogy az első fokú bíróság a lehallgatási anyag értékelésével nem volt következetes, mivel technikai probléma miatt nem hallgatta le a titkos információgyűjtés során beszerzett felvételeket, amelyet egyébként szükségesnek tartott volna. / e körben az ítélet 21. oldal utolsó bekezdésében írt indokolást kifogásolta / **II.r. vádlott** védelmében feltételezésnek tartotta azt a megállapítást, hogy **I.r. vádlott** a bérletet és az étrend kiegészítő anyagot védencétől azért kapta, hogy hivatali helyzetéből fakadóan neki segítséget nyújtson. Védence nem **I.r. vádlott** jóindulatának elnyeréséért adott ellenszolgáltatást, - ahogy az elsőfokú ítélet

33. oldalán szerepel - a bérlet és étrend kiegészítőre vonatkozó kedvezményben bármely t.-i személy részesülhetett, aki rendszeresen odajárt. A két tulajdonos olyan áron adta azokat I.r. vádlottnak, ami még nekik is megérte.

I.r. vádlott védenca névnapjára, a születésnapjára ajándékot vitt, megvesztegetettként nem ajándékozta volna vissza a megvesztegetőt, ami szintén alátámasztja, hogy nem volt bűnös kapcsolat köztük.

A 2. tényállási pont vonatkozásában az ítélet 31. oldal 4. bekezdésében felhívott beszélgetés vonatkozásában arra hivatkozott, hogy nem **I.r. vádlott** adta ki a körözést, annyit mondott csak védencének, utána érdeklődik, hogy mennyi idő múlva adnak ki körözést, ha valaki nem vonul be a börtönbe. Az ítélet 31. oldal utolsó előtti bekezdésében felhívott beszélgetés során adott információ, hogy gyorsajtásnál milyen büntetésre lehet számítani, bárki számára a interneten hozzáférhető. Mindezeket a beszélgetéseket tájékozádnak, információ kérésnek tartotta.

Az ítélet 30. oldal harmadik bekezdésében felhívott beszélgetés alapján - védenca és **V.G.** között - álláspontja szerint az első fokú bíróság téves következtetést vont le és nem bizonyított, hogy I.r. vádlottra gondolt a védenca olyan haverként, akitől rendszám azonosítást remélhetett.

A 4. tényállási pontban rögzített cselekmény kapcsán azzal érvelt, hogy **I.r. vádlott** nem **II.r.** vádlottnak, hanem **IV.r. vádlottnak** adott tájékoztatást a rendőri ellenőrzésről, aki ezután, éjfél körül telefonált ismerőseinek.

A felsorolt bizonyítékok álláspontja szerint alkalmatlanok **II.r. vádlott** terhére annak igazolására, hogy a vesztegetés büntettét elkövette.

Az enyhítés érdekében hivatkozott a jelentős az időmúlásra, a cselekmény kisebb tárgyi súlyára, hogy védenca hosszú ideig áll az eljárás hatálya alatt és indítványozta a kiszabott szabadságvesztés, illetve a próbaidő tartamának mérséklését.

III.r. vádlott védelmében kifejtette, hogy védenca olyan típusú ember, aki tanácsot kér mindenkitől, amennyiben ezeket a beszélgetéseket az elhangzásuknak megfelelően írták le, az a kérdése, miként lehetne ezt a problémát megoldani, nem bűncselekmény.

Védencében fel sem merült, hogy I.r. vádlottnak az általa feltett kérdésekre nem lehetne válaszolni.

További enyhítő körülményként indítványozta **III.r. vádlott** javára figyelembe venni az időmúlást, hogy második gyermeküket várják, felesége veszélyeztetett terhes, a szüleit segíti.

IV.r. vádlott védője perbeszédét írásban csatolta a jegyzőkönyvhöz.

Elsődlegesen a tényállás megalapozottságát vitatva - felderítetlenségére,

iratellenességére, tényről tényre történő helytelen következtetésre hivatkozott - eltérő tényállás megállapítását és védenca felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte.

Álláspontja szerint az első fokú bíróság nem tisztázta, kinek adott át védenca információt, **K.A.**-val felvette-e a kapcsolatot.

K.A. bűnösségét nem állapították meg, valójában nincs is bizonyíték a bűnösségére, mivel a sértett és a tanúk személyében a bántalmazót nem ismerték fel, a tettes felderítésének eredménytelensége miatt szüntették meg az eljárást, a személyi bűnpártolást védenca így nem követethette el.

A terhére rótt hivatali visszaélés büntetében felbújtói magatartását bizonyítékok nem támasztják alá, e bűncselekmény törvényi tényállása a jogtalan előny, illetve hátrány okozása hiányában nem valósult meg.

A büntetés lényeges enyhítése érdekében hivatkozott az időmúlásra, védenca büntetlenségére, rendszeres munkavégzésére az egyik karjának elvesztése ellenére.

V.r. vádlott védője elsődlegesen védenca felmentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hagyását indítványozta.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem találta felhasználhatónak a titkos információgyűjtés eredményét, mégis terhelő bizonyítékként hivatkozott rá az indokolásban, az ítéletének 55. oldalán.

II.r. vádlott nem tett vallomást, így csak a védenca következetes vallomására lehet a tényállást alapítani. Védenca II.r. vádlottnak - aki utasként ment hozzá érdeklődni - a döntést nem előlegezte meg, a felettese vallomása leigazolta a kapitányság gyakorlatát, miszerint nem bírságot szabtak ki a lejárt zöldkártyák esetében, hanem figyelmeztetést és arra is volt lehetőség, hogy a tényállás tisztázása érdekében személyesen hallgassák meg az érdekeltet.

Mindebből következően a jogtalan előny, vagy hátrány okozásának célzata hiányában, a hivatali visszaélés büntetének törvényi tényállását nem valósította meg. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát, hogy a vád tárgyává tett jelen ügyben, mi volt a kivételezett helyzet.

Alternatív indítványként az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte arra figyelemmel, hogy a fellebbviteli főügyészség által indítványozott pénzbüntetés a gyermekét egyedül nevelő vádlott esetében a családját is sújtaná, ami a büntetésen túlmutató joghátrányt jelentene.

VI.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta.

Az első fokon elmondott perbeszédét fenntartotta és az időmúlásra, a fokozatosság elvére, a cselekmény társadalomra veszélyességének csekély fokára figyelemmel, a

fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben szükségtelennek tartotta védencével szemben a büntetés kiszabását.

VIII.r. vádlott védője csatlakozott az előtte szóló védőhöz. A megrovás alkalmazását joghátrányként védencével szemben szükségesnek és elégségesnek tartotta és az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez, a felszólalását írásban csatolta a jegyzőkönyvhöz, továbbá a szülei nyilatkozatát, a számláik másolatát, a fizetési szalag másolatát.

A védője perbeszédében elhangzottakkal egyezően kitért az eljárás során korábbiakban előterjesztett védekezésére, az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységére. Állította, hogy a terhére rótt vesztegetés büntetést nem követte el, a bérletet nyerte tombolán, nem a bűnügyi osztályon dolgozott, ezért senkinek nem állt érdekében a megvesztegetése, a terméte miatt nem használhatta ki, a táplálék kiegészítőre kapott kedvezmény az árlistához viszonyítva nem volt jelentős, más termékekre is adnak vállalkozások a rendőröknek kedvezményt. **III.r. vádlottnak** új információt nem jelentett, ha nem veszi át a szabálysértési határozatot, a C. diszkóban történetekkel kapcsolatban hivatali visszaélést nem valósított meg, egyrészt nem volt ráhatása az ügyre, másrészt a nyomozás során a sértett nem ismerte fel a bántalmazóját, semmilyen adat nem igazolja, hogy **IV.r. vádlott** a kidobó emberek felé bármilyen tájékoztatást tett. A rokonai adatainak megtekintéséhez véletlenül lépett a népszámlálási rendszerbe, egyébként a közösségi oldalon kutakodott. **4. tanú** nem szavahihető és kérte, hogy ne kerüljön elfogadásra a nyomozati vallomása.

Az RSZVSZ feljelentését az utólagos dátumozás és kijavítása miatt nem tartotta hitelesnek és kérte a lehallgatási anyag kirekesztését a bizonyítékok köréből.

Kifogásolta a nyomozati munkát, a hanganyag visszahallgatásának elmaradását, több tanulmányra hivatkozva hangsúlyozta ennek szükségességét, a leírt anyag pontatlanságának ellenőrzése érdekében.

Kitért arra is, hogy a T.-i Rendőrkapitányságon laza volt az ellenőrzés, a kollégák viselkedése nem mindig volt kulturált az ügyfelekkel, a parancsnoki véleményben egy 2003-as jellemzését másolták át, aki a jellemzést írta róla, nem volt a parancsnoka.

Kérte figyelembe venni a szakszervezeti munkásságát, hogy rendőrként a szabadságvesztés a fogvatartottak és fegyőrök viselkedése folytán, dupla büntetést jelent számára.

Személyi körülményeiről elmondta, hogy az öt éve húzódó eljárás alatt törvénytisztelő életmódot folytat, új munkahelyen dolgozik, ahol az újításait

elfogadták, értékelik, jövedelme a cafetériával együtt 310.000.- Ft. Élettársával él együtt, szüleit anyagilag is segíti, édesapja egészsége megromlott, jelenleg is műtetre vár.

A megbánásának adott hangot és kérte olyan büntetés kiszabását, hogy ne kelljen visszakérülnie a börtönbe.

II.r. vádlott csatlakozott a védőjéhez és felmentését kérte.

IV.r. vádlott szintén a védőjéhez csatlakozott és elmondta, élettársi kapcsolatából gyermeküket szeptemberben várják.

V.r. vádlott csatlakozott védőjéhez, kihangsúlyozta, hogy a rendőrkapitányságon bárki érdeklődhet és telefonon is adnak felvilágosítást. **II.r. vádlott** is személyesen érdeklődött, a véletlenül hozzá került ügyben nem volt elfogult, az érintett személyt nem ismerte, mindezekre figyelemmel nem érzi magát vétkesnek. Személyi körülményeit annyiban pontosította, hogy kilenc éves fiát egyedülállóként neveli.

VI.r. vádlott felszólalásában egyetértett védőjével és sajnálatának adott hangot a történetek miatt. Elmondta, hogy a büntetőeljárás számára nagyobb büntetést jelent, mintha pénzbüntetést kapna, munkájának egyik kritériuma a büntetlen előélet.

Az ítéletábra az ügyészi és védelmi a perorvoslattel érintett vádlottak tekintetében a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján, a Veszprémi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében a Be. 362.§-án alapulóan, nyilvános ülésen bírálta felül. A felülvizsgálata fellebbezésre tekintet nélkül kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, a büntetőjogi főkérdéseknek, a kapcsolódó járulékos döntéseknek, vagyis mindazoknak az anyagi és eljárásjogi jogszabályoknak a vizsgálatára, amelyek megsértése az érdemi felülbírálatot akadályozza, illetve a másodfokú eljárásban orvosolandó jogsértést jelent.

A felülvizsgálat a Be. 349. § (1) bekezdése szerint nem érintette az ítéletnek VII. r. vádlottra vonatkozó részét, akivel szemben az elsőfokú eljárásban jogerőre emelkedett. Fellebbezés hiányában, II.r. vádlottal szemben a Btk. 225.§-ba ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének vádja alóli hozott felmentő rendelkezést sem érinthette.

Mindennek eredményeként a súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést, védelmi oldalról - I.r. vádlottat érintő enyhítés kivételével - a hatályon kívül helyezésért, felmentésért és enyhítésért bejelentett fellebbezéseket az ítéletábra nem találta alaposnak. A fellebbviteli főügyészség indítványa részben alapos.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben minden lehetséges irányba kiterjedően, törvényesen folytatta le a bizonyítást, a jelentőséggel bíró bizonyítási eszközöket a tárgyalás részévé tette, az ezekből származó bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

A tárgyalás folytonosságára vonatkozó eljárási szabályok érvényesültek, a 2012. március 14. napján a tanács összetételében történt változásra figyelemmel, a kiemelt ügyben előlről kezdett tárgyalást a Be. 554/L.§ (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a tárgyalások addigi anyagának ismertetésével megismételte. A megelőző tárgyalásokon elvégzett és az előlről kezdett tárgyalásokon foganatosított eljárási cselekményei törvényesek, bizonyítékot a jelen büntetőeljárásból nem kellett kirekeszteni. A feltárt bizonyítékok figyelembe vételével, az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg.

Az ítéletábrá a felülvizsgálat során érdemi felülbírálatot akadályozó eljárásjogi vagy megalapozatlansági hibát nem tárt fel.

Védelmi oldalról eljárásjogi, illetve megalapozatlansági okokból támadták a titkos információszerzés eredményét, amely alapvetően a tényállás megállapításánál ennek a bizonyítéknak a figyelmen kívül hagyására irányult.

I.r. vádlott vonatkozásában védelmi oldalról a bizonyítékok jogellenes voltát hangsúlyozták, így a titkos információszerzés eredményét azért, mert sem a beszerzése, a feljelentés megtételének haladéktalanságára vonatkozó törvényes feltételeknek nem felel meg, az írott anyagát pedig azért nem tartották elfogadhatónak, mert a hanghordozón rögzített lehallgatási anyagot az elsőfokú bíróság nem tette a tárgyalás részévé és az írott anyaggal nem vetette össze.

4. tanú nyomozás során tett terhelő vallomásaival kapcsolatban a bizonyíték értékelését azért vitatták, mert a tanút a tárgyaláson közvetlenül nem hallgatták ki, továbbá más tanúknak a nyomozás és a tárgyalás során tett vallomásai közötti ellentét okát az elsőfokú bíróság nem oldotta fel, illetve hiányosnak tartották a nyomozati felderítő munkát.

A titkos információszerzés eredményének felhasználhatóságát a jelen ügyben eljárásjogi vetületében az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta, a feljelentés haladéktalan megtételére vonatkozó törvényi kötelezettség teljesítésével ítéletében részletesen foglalkozott. Megindokolta, hogy miért tekintette a titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett lehallgatásról elkészült jelentéseket tartalmilag is hiteles bizonyítéknak.

A titkos információszerzés eredményét, amennyiben a beszerzése nem felelt meg a büntetőeljárás törvényben meghatározott feltételeknek és ha annak írott anyaga tartalmilag hiteltelen, valóban mint bizonyítékot ki kell rekeszteni, ezért a felhasználása - a szoros személyi összefüggés folytán - megalapozatlanná tenné a tényállást.

Az adott bizonyíték törvénytelen beszerzésből adódó ilyen jogellenességet viszont az ítéletábra nem állapított meg.

A titkos információgyűjtés bírói engedéllyel történt, **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** **III.r.** vádlottak telefonjának lehallgatása a Fővárosi Bíróság Elnökének T.EL. 0049/2009. számú igazolása szerint 2008. november 14-től 2009. május 11-ig állt fenn.

Az engedélyezett időben elvégzett információgyűjtés eredménye alapján, az IRM RSZVSZ 2009. május 14-én kelt feljelentésére, a Tatabányai Nyomozó ügyészség 2009. június 2. napján rendelt el nyílt nyomozást **I.r. vádlott** és társai ellen. Tekintettel arra, hogy a lehallgatás 2009. május 11. napján zárult le, a feljelentés ennél előbb, illetve a nyomozás elrendelése után nem történhetett, figyelembe véve, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat még elemezni, rendszerezni is kellett és az összeállítása után a feljelentés 2009. május 29. napján érkezett a nyomozó ügyészségre.

Az iratokból tehát az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a feljelentés haladéktalanságára vonatkozó törvényi kötelezettség nem sérült és a nyomozati iratok 19. oldalán található, a feljelentésről szóló okirat dátuma hiteles, amit nem ront le az a tény, hogy a keltezésének nyilvánvaló elírását nem ügyvitelszerűen módosították.

I.I. és társai ellen a Tatabányai Nyomozó Ügyészség 2009. szeptember 29. napján rendelt el nyomozást az IRM RSZVSZ feljelentése alapján, majd **I.r.** és **VIII.r.** vádlottakkal szemben a folyamatban lévő bűnügyet 2010. február 1. napján lekülönítette, egyidejűleg a **I.r.** és társai elleni, folyamatban lévő alapügyhöz egyesítette. **I.r. vádlott** mobiltelefonjának lehallgatását a Pesti Központi Kerületi Bíróság Ti.00233/2/2009. számú végzésével engedélyezte 2009. június 5. és szeptember 2. napja között.

Tehát **I.I.** és társai ellen a külön indult büntetőügyben titkos információ gyűjtést végző szerv, valamennyi információt bírói engedély alapján, az abban megjelölt időben, illetve személyhez és bűncselekményhez kötötten szerezte be, nem pedig valamilyen törvénytelenül meghosszabbított lehallgatás eredményeként.

Ennek folytán a titkos információgyűjtés eredménye mindkét lehallgatás esetében az adott bizonyíték törvényességével szemben támasztott, a büntetőeljárás törvényben szabályozott feltételeknek megfelel.

A titkos információgyűjtéssel törvényesen szerzett bizonyítási eszközökből származó adatokra vonatkozó eljárásjogi - egyúttal a megalapozottságot is érintő - védelmi kifogásokkal szemben az ítélőtábla megállapította, hogy a hanghordozón rögzített felvételek tárgyaláson való meghallgatása nélkül is, a lehallgatott beszélgetések írásbeli kivonata meggyőző bizonyítékként szolgált a konkrét cselekmények kapcsán, a rá vonatkozó további bizonyítás felvétele nélkül is alkalmas a tényállás megállapítására.

A Veszprémi Törvényszék a titkos információgyűjtés eredményével kapcsolatban viszont ha úgy értékelte, hogy elrendeli a hanganyag meghallgatását, de technikai okokból meggondolva magát, utóbb nem vitte végig a bizonyítást, ennek következtelensége önmagában nem teszi a bizonyítékot hiteltelenné.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság feladata a bizonyítékok értékelése, ez a mérlegelő tevékenység a másodfokú eljárásban sem érinthető, amennyiben az eljárási szabályoknak, az iratoknak és a logika követelményeinek megfelel.

A bírói meggyőződés kialakításánál a bizonyítékok szabadon mérlegelhetők, egyik vagy másik bizonyítási cselekmény elvégzésére az adott bizonyítékkal kapcsolatban a bíróság nem köteles.

Az elsőfokú bíróság a vitatott bizonyíték értékelését ítéletében bemutatta, megindokolta, hogy a lehallgatott telefonbeszélgetésben elhangzott kérdések, a teljesítésére tett ígéretek, információk az egyes vádlottakhoz miként kapcsolódnak, akik érdemi védekezésüket a lehallgatott beszélgetések tartalmához képest terjesztették elő. Ezt az iratanyagot a törvényszék nemcsak önmagában, hanem a vádlottak, a tanúk vallomásaival, egyéb okirati bizonyítékokkal, így a központi nyilvántartások, a lefoglalási jegyzőkönyv adataival, a csatolt bűnügyi és szabálysértési iratok tartalmával összevetve értékelte. Mérlegelő tevékenysége eredményeként jutott arra a következtetésre az adott bizonyítékkal kapcsolatban, hogy a lényegi információkat hordozó beszélgetések megfelelően kerültek rögzítésre. A jelen ügyben tehát csak a hanghordozók meghallgatására vonatkozó bizonyítás mellőzése okán, az eljárása nem volt szabálytalan.

A felülbírálatra vonatkozó eljárási szabályok előírják, hogy eljárásjogi mulasztás orvoslására, vagy megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében lehet helye bizonyításnak, ha szükséges ilyen esetben a másodfokú bíróságnak módja van a tényállás megalapozatlanságának bizonyítás felvételével való kiküszöbölésére. Ilyen hibát, hiányosságot az ítélőtábla az ügyben nem állapított meg, a titkos információgyűjtésre vonatkozó írásbeli anyag meggyőző és hiteles bizonyíték, ezért csak a bizonyítási cselekmény mellőzésének helytelen indokolása folytán, a hanganyag meghallgatására irányuló védelmi fellebbezésnek nem adott helyt.

A bizonyítási eszközből származó bizonyíték hitelességének ellenőrzése érdekében a bizonyítás elrendelése csak akkor lenne indokolt, amennyiben jogellenes magatartás következtében, bűncselekmény útján került volna be hamis tartalommal valamely jelentés a bizonyítási anyagba, amit nem rekesztett ki értékeléséből az első fokú bíróság, de a rendelkezésre álló adatokból erre megalapozottan nem lehet következtetni. Ha utóbb egy arra hivatott eljárás eredményeként mégis fény derül ilyen súlyos, a döntésre lényeges kihatással lévő bűncselekmény elkövetésére, rendkívüli jogorvoslati eljárásban nyílik lehetőség az orvoslására.

Az adott szöveggörnyezetéből kiemelve, **I.r. vádlott** és védője által felhozott kifogások alapján a leírt hanganyag tartalmi hitelessége tekintetében nem merült fel aggály. Az egyik vagy másik rögzített beszélgetésnél előfordulhatnak nyelvtani hibák vagy a hangsúlyeltolódásból eredő kisebb eltérések az élő szöveghez képest, ezek a leírást végző személy elhallásával magyarázhatók, ami nem jelenti azt, hogy a bizonyíték a lényeges tényadatokat tekintve tartalmilag hiányos, ezért hiteltelen. Ha viszont nincs helye a bizonyításnak, érvényesül az első fokú bíróság által szabadon mérlegelt bizonyítékok felülrértékelésének eljárásjogi tilalma, vagyis ugyanazon tényekhez eltérő következtetést az ítéltábla nem fűzhet. Az írott anyagot más bizonyítékokkal együtt értékelve, a másodfokú bíróság sem juthat más következtetésre anélkül, hogy a felülmérlegelés tilalmát ne sértené meg, mint amilyen adatokat az elsőfokú bíróság ezekből az okirati bizonyítékokból megállapított.

A védelem alappal hivatkozott viszont 9. tényállási pont kapcsán arra, hogy amennyiben az eljárása során az elsőfokú bíróság kirekesztett egy bizonyítási eszközt, nem lehet az ebből származó bizonyítékot az értékelésbe beemelni. Ellenkező esetben a mulasztás olyan törvénysértést jelentene, hogy megalapozottan nem lehet a felülbírálatot elvégezni és az a hatályon kívül helyezést vonná maga után.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok szabad értékelése útján, a vádlotti vallomás, az 1399/2009. szabs. iratok, az igazgatásrendészeti osztály vezetőjének tanúvallomása felhasználásával végezte el a bizonyítékok értékelését, e bizonyítékok alapján a tényállást hiánytalanul tisztázta. A titkos információgyűjtés eredményét, mivel a felhasználhatósága nem felelt meg a törvényi kritériumoknak, V.r. és II.r. vádlottak tekintetében bizonyítási eszközként nem vette figyelembe, a lehallgatási anyag - 116-125. oldalán lefűzött beszélgetések - bizonyítási eszközként való értékelhetőségét az RSZVSZ feljelentésének elmaradása miatt, helytálló indokolással kizárta. Ennek ellenére az ítélet 55. oldal második bekezdésének első mondatában a bizonyíték értékelésre vonatkozóan az a körülményt állapította meg, hogy **V.r. vádlott** a „lehallgatási anyaggal mindenben egyeztethető vallomásokat és hivatkozásokat terjesztett elő. „

Az elsőfokú bíróságnak ezen bizonyítékértékelés vonatkozásában tehát kizárólag a indokoláshoz fűzött megállapítása téves, az ítélet 55. oldal második bekezdéséből ezt a mondatot kellett az ítéletablának mellőzni.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 39-40. oldalán foglalkozott **IV.r. vádlott** tekintetében a titkos információgyűjtés eredménye felhasználásának törvényességével, ezt a helytálló indokolását kiegészíteni, helyesbíteni nem kellett.

4. tanúnak a nyomozás során felvett és felolvasással a tárgyalás anyagává tett vallomásának bizonyítékként történt felhasználása tekintetében a tárgyalási közvetlenség elvének a sérelmét **I.r. vádlott** és védője kifogásolták. Ezzel kapcsolatban sem állapított meg az ítéletábla eljárási szabálysértést, arra figyelemmel, hogy a tanú életvitelszerűen él külföldön, tartós távolléte akadályozta, hogy tanúként a bíróságon megjelenjen.

A Be. 296. § (1) bekezdésének a./ pontjában foglalt rendelkezés megengedi, hogy a tanács elnöke a tanúnak az eljárás korábbi szakaszában tett vallomását hivatalból ismertetéssel tegye a tárgyalás részévé vagy felolvashatja, ha a tanú tárgyaláson való megjelenése tartós külföldi tartózkodása miatt nem lehetséges. Mindennek megfelelően a tanúnak a jegyzőkönyvekben rögzített nyomozati vallomása az ismertetéssel törvényes bizonyítékként volt értékelhető és ez a korábbi vallomás ugyanolyan bizonyító erővel bír, mint a tárgyaláson elhangzott és közvetlenül megvizsgált vallomás.

Azokat a fellebbezésben felhozott további kifogásokat, amelyek a nyomozati tevékenység hatékonyságát, hogy milyen taktikát követettek az eljárási cselekmények foganatosításakor, a bizonyítás tisztaságával, megbízhatóságával összefüggésben vizsgálta, mert ennek eljárásjogi következménye, hogy nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész vagy a nyomozóhatóság bűncselekmény útján vagy más tiltott módon, vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg.

Ilyen mulasztást a nyomozati cselekményekkel kapcsolatban az ítéletábla nem tárt fel, törvényes oka a beszerzett bizonyítékok kizárásának nem állt fenn.

A felderítő munka eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékok mindegyikét - a 9. tényállási pont kivételével - a jogszerű beszerzésre tekintettel a büntetőeljárásban fel lehetett használni.

Az elsőfokú bíróság minden lényeges körülményre kiterjedően megvizsgálta a bizonyítékokat, ezek között lényeges bizonyítékot jelent az ügyben, a bírói

engedélyhez kötött titkos információgyűjtés útján beszerzett és IV.r. vádlottal szemben is felhasználható, az eljárásba beemelt lehallgatási anyagok értékelése, amelyből már önmagában lehet a vádlottak bűnösségére következtetni.

A vádlotti védekezések irányának megfelelően külön kiemelve egyes adatot ebből az anyagból, az elhangzott beszélgetésekhez lehet más tartalmat fűzni, de a többi bizonyítékkal együtt csak úgy értelmezhetőek, ahogyan azt az elsőfokú bíróság értékelte.

Az elsőfokú bíróság tényállási pontonként részletes történeti tényállást és eseménysort állapított meg, majd az ítélet indokolásában ugyanezen pontoknak megfelelően adta indokát a tényállás megállapítása alapjául szolgáló bizonyíték értékelésnek.

Ennek során elemezte és bemutatta a felhasznált lehallgatási anyagot, folyamatosan összevetette a vádlotti vallomásokkal, okirati és személyi bizonyítékokkal, a perrendszerű mérlegelés szabályai ellen nem vétett. Az elfogadott bizonyítékok helyes értékelésével állapította meg **I.r. vádlott** és a többi vádlottak, valamint **V.r. vádlott** és II.r. vádlottak közti együttműködés folyamatát és annak okát.

Nem osztotta az ítélet tábla, hogy ténybeli következtetései az 1., 2., 3/a, 3/b. 4. és 5. tényállási pontokban ítéleti bizonyossággal nem rögzíthetők.

I.r. vádlott bár tagadta a büntetőjogi felelősségét és vitatta, hogy társainak használható információkat adott át, az 1. és 2., 3/a, 3/b. 4. tényállási pontokat érintő cselekmények vonatkozásában elismerte a társaival történt beszélgetések szerint az információátadás tényét. Vitatta viszont, az előny meglétét ezekkel kapcsolatban. A számára biztosított VIP bérlet és étrend kiegészítőkkel kapcsolatos érdemi védekezése annak elfogadtatására irányult, hogy a bérletet tombolán nyerte és az étrend kiegészítőket a szokásos kedvezményrel vásárolta.

III.r., II.r., IV.r. vádlottak - bár a telefonon lehallgatott beszélgetéseket tartalmilag nem vitatták - érdemi védekezésük szerint közléseik nem vonatkoztak lényeges információ szerzésre, illetve annak továbbadására, csak tájékoztató jellegűek, vagy más forrásból megismert körülményekre.

Az elsőfokú bíróság I.r., III.r., II.r., IV.r. vádlottak által a rögzített telefonbeszélgetések vonatkozásában a vádlottak ténybeli beismerést tartalmazó nyilatkozatait **3. tanú, 2. tanú 5. tanú, 6. tanú, 7. tanú** vallomásával, a rendőri jelentések, a szabálysértési és büntető ügyek anyagával, a lehallgatott beszélgetésekből nyert adatokkal összevetve értékelte.

Bemutatta, hogy a lehallgatás anyaga miként igazolja a korrupciós viszony lényegét, és a tanúvallomások elemzésével azt, hogy az eltérő nyilatkozatok közül melyik vallomást, miért fogadta el. IV.r. vádlottnak nem következtetéssel pótolta, hanem a megjelölt bizonyítékokkal leigazolt tényállási elemekből következtetett a cselekményére, tisztázta, kinek adott át információt.

Az egyenként és összességében értékelt, a tényállás megállapításának alapjául elfogadott bizonyítékok a vádlotti védekezéseket cáfolták és nem hagynak kétséget az 1. és 2.. 3/a, 3/b. 4. tényállási pontokban megállapított tények helyességét illetően.

Az 5. tényállási pont kapcsán I.r. vádlottnak **4. tanú** szavahihetőségének vitatására épülő védekezését, amelyet a bűnügyi irat hazavitelével és ebből **4. tanúnak** történt tájékoztatás adásával kapcsolatban előterjesztett, a tanú nyomozás során tett és tárgyaláson felolvasott vallomásai, azt pedig, hogy a tanú beidézése a rábízott büntető ügy felderítéséhez tartozó cselekmény volt, ugyancsak **4. tanú** elfogadott vallomása, **1. tanú**, **8. tanú**, **7. tanú** vallomása, a nyomozat iratok I/IV. kötetében található 856/2008. számú büntető ügyben lefűzött ügyészi utasítások tartalma cáfolja. Ezek a bizonyítékok egymást erősítik, megegyeznek a belőlük levonható tényeket illetően. **4. tanú** vallomása teljes értékű, szavahihetőségét illetően kétségek nem merülnek fel, vallomása a személyi és okirati bizonyítás adataival leigazolt.

A 6., 7. és 8. tényállási részeknél **I.r. vádlott** a cselekmények elkövetését elismerte, védekezése a felelősségének kisebbitését célozta, arra irányult, hogy barátainak, illetve édesanyjának tett szívességet. A beismerő vallomását a NETZSARU, a lakcím-nyilvántartási adatokba történt belépések ténye, a titkos információgyűjtés eredménye alátámasztják.

V.r. vádlott az őt érintő 9. tényállási pontban elismerte, hogy tájékoztatást adott egy leendő szabálysértés mikénti elbírálásához II.r. vádlottnak és az ügy kiosztásakor - felettese tanúvallomásával igazoltan - ezt nem jelentette a szolgálati felettesének.

A fellebbezések indokolásában felhozott érvekkel ellentétben, tehát egyik ítéleti megállapításról sem volt feltárható, hogy ellentmondana a megjelölt bizonyítékoknak, a megállapított tényállásban felderítetlenséget, hiányosságot, iratellenességet és tényből további tényekre történt helytelen következtetést nem állapított meg az ítélőtábla. A megalapozott ténybeli megállapításokkal szemben a jogellenes információk kiadását, az arra való rábírást vitató érvek nem helytállóak.

A kifejtettekből következően olyan megalapozatlanságot nem észlelt, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezi és nem adott helyt a felmentésre irányuló fellebbezéseknek sem.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását, amely minden tekintetben megalapozott, a fellebbezési eljárásban az ítélőtábla a felülbírálat alapjaként elfogadta és a Be. 351.§ /1/ bekezdésében foglaltak szerint erre alapítva hozott határozatot.

A tényállást a Be. 353. § /3/ bekezdésének megfelelően a vádlottak a személyi körülményeire nézve, a nyilvános ülésen tett nyilatkozataik alapján az elsőfokú ítélet

meghozatala után a körülményeikben bekövetkezett alábbi változásokkal kiegészítette:

III.r. vádlott a szüleit támogatja, második gyermeküket várják, **IV.r. vádlott** élettársi kapcsolatban él, szintén a gyermekük születését várják.

A tényállásban rögzített megállapításokon keresztül az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetések törvényesek, okszerűen döntött **VII.r. vádlott** teljes felmentéséről, valamint **II.r. vádlott** részfelmentésére vonatkozó rendelkezése is törvényes. A további vádlottak bűnösségének megállapítása és cselekményeik minősítése az elkövetéskor hatályos anyagi jogi rendelkezések alapján helytálló.

Vizsgálta az ítélet tábla a vádlottak bűnösségének megállapítása mellett az összes anyagi jogi konzekvenciát tekintve a Btk. 2. §-ának rendelkezését is, mivel a másodfokú elbírálás időpontjában a büntető törvény megváltozott. Ennek megfelelően kellett állást foglalnia, hogy a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény rendelkezései kedvezőbb elbírálás tesznek-e lehetővé a vádlottak számára.

I.r. vádlott esetében át kellett térni a 2013. július 1. napjától hatályos új büntető törvény alkalmazására, mert az ítélet 33. oldalán a vesztegetés tekintetében megindokolt, fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott hivatalos személy által történt elkövetés, mint minősítő körülmény, a jelenleg hatályos büntető törvényben a vesztegetés passzív oldalán már nem szerepel, másrészt a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége is kedvezőbb, mivel a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltése után - és nem az elkövetés idején hatályos büntető törvény szerinti háromnegyed részt követően - lehet az új törvény szerint feltételes szabadságra bocsátani.

A többi vádlott esetében, akikkel szemben az elsőfokú bíróság felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki, illetve megrovást alkalmazott, enyhébb elbírálást nem jelent az új büntető törvény, ezért a bűncselekményeket az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni. Az új jogszabály a bűncselekmények minősítését, a büntetési tételkereteket tekintve nem változott. A felfüggesztett szabadságvesztés büntetések tekintetében kétségtelen, hogy amennyiben a szabadságvesztés büntetések végrehajtásra kerülnének, az új büntető törvény szerint e vádlottak kétharmad rész letöltésével szabadulhatnának, azonban ez a lehetőség a büntetés kiszabás következményes hatása. Az ítélet tábla álláspontja szerint a felfüggesztett büntetés végrehajtásának szükségessége a jövőben

bekövetkező feltételtől függ, így az elbíráláskor a büntetés kiszabásánál, mint egy lehetőségnek, nincs szerepe.

I.r. vádlott vonatkozásában valamennyi hivatali köteleességszegést megvalósító cselekményt a folyamatában, együttesen kellett vizsgálni, az ő személye az összekötő kapocs társai cselekményével a történeti tényállás 1-től 8-ig megállapított pontjaiban.

A vádlott és védője vitatták magatartása kötelezettségszegést jelentő motívumát és a 2., 3/a, 3/b. és 4. tényállási pontokra nézve annak a jogtalan előnnyel való összefüggését. A számtalan, rögzített beszélgetések anyagával szemben, a védekezés nem helytálló, a vádlott magatartása a vesztegetés vonatkozásában e tényállási pontokban foglalt rész-cselekményekből áll össze és bűnös kapcsolatrendszerre mutat II.r. vádlottal. Külön, egyes cselekményeit meg lehet magyarázni azzal, hogy csupán baráti elkötelezettsége miatt adott ki információkat IV.r. és II.r. vádlottaknak és önmagában a bérlet és a tápanyag kiegészítő kedvezményes árának elfogadása sem feltétlenül valósítja meg a vesztegetés törvényi tényállását, de összességében az ítélet 30. oldalán felhívott beszélgetés tartalma, a rendőrségi belső információk kiszolgáltatása - amely a 3/a és 3/b. tényállási pontban foglaltak szerint a büntetőeljárás megghiúsításáig vezetett-, illetve a szigorú körülmények között azonnal elrendelt közbiztonsági akcióról kiadott információ, IV.r. és II.r. vádlottaknak a kapcsolati körükbe tartozó személyek ügyeiben adott információk és tájékoztatások - együttesen, alátámasztják az előnyért nyújtott együttműködést.

A rendőr vádlottnak, mint hivatalos személynek a hivatali köteleességeit, a lehetséges bűnüldözési célból engedélyezett kapcsolatát magánszemélyekkel és egyes szolgáltatások kedvezményes igénybevételének lehetőségét a rendőri állományba tartozó személyek részére, a különböző szintű jogszabályok és más vezetői normák pontosan meghatározzák, a szabályoknak megfelelő eljárás mód ismerete és betartása a vádlottnak hivatali köteleessége volt.

A kedvezmény elfogadása **II.r. vádlott** által nyújtott előny a cége, a "x." kft. ingyenes edzőtermi bérlete és árusított terméke vonatkozásában, ellentételezése volt az információkért nyújtott együttműködésének.

I.r. vádlottnak nem lehetett kétsége afelől, hogy a belső információk folyamatos kiszolgáltatása nem szabályos eljárás, ezekkel a hivatali köteleességét szegi meg.

II.r. vádlott a hivatalos személynek kötelezettségének megszegéséért abban az időben nyújtott az üzlettársa nemtetszése ellenére folyamatos kedvezményt, amikor az ismerősei részére kért vagy önként átadott információkat I.r. vádlottól rendszeresen megkapta. Minderre figyelemmel helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság e

vádlottak cselekményét - mindkét oldalon az oki összefüggés folytán az előny és a hivatalos személy kötelesség-szegése között - vesztegetés büntettének.

Ehhez kapcsolódóan **I.r. vádlott** terhére rótt bűncselekmények az új Btk alapján folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének /Btk.294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat a./pont, aa./ alpont/, és a Btk.305.§ a./pontja szerinti 7 rb. hivatali visszaélés büntettének minősül.

III.r. vádlottra vonatkozóan sem adott helyt az ítélet tábla annak a védői álláspontnak, mely szerint a kérdésével, miként lehetne a vele szemben intézkedő rendőrök szabálysértési feljelentésével kapcsolatos problémát megoldani, nem valósított meg bűncselekményt.

I.r. vádlott azzal a tényállásban írt magatartásával, hogy azt tanácsolta III.r. vádlottnak, mielőbb szüntesse meg a lakcímét, illetve felvilágosította, hogy a szabálysértési szankciót tartalmazó határozatot postázták a címére és mielőbb intézkedjen, nehogy szabályos legyen a kézbesítés, számára - még ha időlegesen is - hivatali kötelessége megszegésével jogtalan előnyt biztosított.

III.r. vádlott a kötelesség-szegő magatartás eredményeként intézkedett a postai küldemény „ismeretlen helyen tartózkodik „ jelzéssel történő visszaküldéséről a rendőrkapitányságra, így a kézbesítés sikertelensége miatt egy ideig nem kellett tartania a szabálysértési határozat végrehajtásától.

III.r. vádlottnak I.r. vádlottal való kapcsolat felvételekor a célja az volt, hogy a belső ügyintézésre rálátó hivatalos személytől kapjon tájékoztatást, miként lehet elintézni, hogy a hatóságok előtt a lakcímét eltitkolja, ezáltal a végrehajthatatlanságból adódó jogtalan előnyhöz jusson.

Minderre figyelemmel az 1. tényállási pontot illetően a cselekményeit e vádlottaknak, az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette.

IV.r. vádlott védője - támadva a tényállás megalapozottságát - nem látta megállapíthatónak a védenca terhére rótt bűncselekmények elkövetését alapvetően azért, mert az alapügy tettese ismeretlen maradt.

Az irányadó tényállás szerint a diszkóban porta szolgálatot ellátó volt osztálytársa érdekében - nem akarta, hogy az ügyben az igazoltatások során kiderüljön ki a személye - vette fel a kapcsolatot I.r. vádlottal, akitől az ellenőrzésről információhoz jutott, így a magán, illetve közvédra megindult büntető ügyben a felderítő munka során elvégzett igazoltatások során nem juthatott el a rendőrhatalóság a barátja személyéhez.

I.r. vádlott tájékoztatta őt az igazoltatások tényéről, majd arról is, hogy a barátja mely ügyben kapott idézést, mit kell tenniük, mire kiérnek a rendőrök a helyszínre.

IV.r. vádlott hivatali kötelesség-szegést eredményező magatartásának ezáltal a felbujtója.

Az is megállapítható a tényállásból, hogy az érdekeltségi körbe tartozó diszkóban történt sértetti bántalmazásról a vádlottnak tudomása volt, azért kért tanácsot, mivel tudatában volt annak, hogy akinek az érdekében cselekszik, bűncselekményt követhetett el.

A bűnpártolás büntette ezért róható a vádlott terhére annak ellenére, hogy a megindult büntetőeljárás során az alapbűncselekményt elkövető személy nem volt megállapítható.

Az 5. tényállásban írt magatartásával **I.r. vádlott** azért mutatta meg **4. tanúnak** az általa nyomozott ügyiratot, hogy a fontosnak tartott körülményekre felhívja a figyelmét, ezáltal jogtalan előnyt biztosított a családtagja számára, illetve saját magát kedvezőbb színben tüntette fel a barátnője előtt. A sértetti oldallal való kapcsolatát felettesének nem jelezte. Az ügyben hivatali helyzetével visszaélve, szükségtelenül és magánérdekből idézte be volt barátnőjét tanúként, azért, hogy a megszakadt kapcsolatuk ellenére vele beszélni tudjon. A bűnösségének megállapítása emiatt, a 2 rb. hivatali visszaélés büntetében helytálló.

A 6., 7., 8. tényállási pontokkal összefüggésben az ítéletábra szintén osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, mivel a cselekmények kimerítik a hivatali visszaélés büntetének törvényi tényállását.

I.r. vádlott szándékos kötelességzegést követett el, amikor magáncélból az ismerősei és az édesanyja kérésére a központi adatbázisokat megtekintette, majd részükre az abban szereplő adatokat telefonon továbbította. A megtekintett adatok kiadása - édesanyja kivételével, aki nem tudott arról, hogy a fia nem a bárki által interneten hozzáférhető forrásból szerezte a kért információt - VI.r. és VIII.r. vádlottak számára jogtalan előnyt jelentett, hisz VI.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a kapott információhoz - milyen eljárások voltak folyamatban a kért személlyel kapcsolatban - hivatalosan nem férhet hozzá. **VIII.r. vádlott** tudata szintén átfogta, hogy a szabálysértési elkövetőre vonatkozó adatokat a rendőrbárátja a nyilvántartási adatokból adja ki számára, **I.r. vádlott** kötelességzegő magatartása eredményeként ezek megismerése érdekeiknek megfelelő jogtalan előnyt jelent.

Az alapul szolgáló 9. tényállási pontból az elsőfokú bíróság V.r. vádlott bűnösségét is törvényesen állapította meg, a cselekmény minősítése a rá vonatkozó jogi indokolással együtt helytálló.

A bűncselekmény hiányában célzott a felmentésért a fellebbezés azért alaptalan, mert a hivatali visszaélés törvényi tényállása akkor is megvalósul, amikor a jogtalan hátrány okozása illetve a jogtalan előny ténylegesen nem következik be, elegendő, ha az elkövetőt ilyen célzat vezeti.

A vádlott II.r. vádlottnak a telefonon történt megkeresésére annak nézett utána, hogy az egyik ismerőse szabálysértési ügye már megérkezett-e a rendőrkapitányságra. Ezt követően személyesen beszéltek az érintett ügyről II.r. vádlottal, őt arról tájékoztatta, hogy az ismerőse milyen következményre számíthat a környezetvédelmi igazoló lap lejárta miatt. Ezt követően ismét telefonon adott tájékoztatást II.r. vádlottnak arról, hogy az ügy még nem érkezett meg a Tatabányai Rendőrkapitányságra, majd amikor rászignálták a szabálysértés elbírálását, felettesének nem jelezte, hogy a személyes ismeretség folytán ebben az ügyben érintett. **V.r. vádlott** a várható döntést a vele jó kapcsolatban álló II.r. vádlottnak megelőlegezte, mikor annak ismerősével szemben várható szabálysértési eljárás eredményét közölte. A további kötelességszegő magatartása az volt, hogy az ügyet érdemben ezek után elbírálta.

Az eljárás alá vont személy és **II.r. vádlott** számára mindez azt jelentette, hogy a rendőrség törvényes működését a kapcsolatokkal lehet befolyásolni, hisz ténylegesen az lett az eredménye a szabálysértési eljárásnak, amit a vádlott előre közölt, figyelmeztetésben részesítette az eljárás alá vont ismerőst. A vádlott tájékoztatását megelőzően II.r. vádlottnak az ismerőse még nem tudta, milyen büntetésre számíton, de a kivételezett eljárás biztosításával tudhatta, hogy a hétköznapi életében semmilyen változást nem okoz, ha eljárnak ellene. A hivatali visszaélés törvényi tényállását tehát a vádlott a tényleges jogtalan előny bekövetkezése nélkül, megvalósította. A cselekmény részelemei akár fegyelmi vétség megállapítására lennének külön-külön alkalmasak, viszont a konkrét megjelenési formája összességében eléri a bűncselekmény szintjét, mert a hivatali kötelezettségszegése II.r. vádlottnak a személyére figyelemmel a kivételezésben megnyilvánuló jogtalan előny nyújtása céljából történt.

Az ítéletábra a büntetés kiszabását felülbírálván, a jogorvoslati kérelmek közül **I.r. vádlott** érdekében, enyhítésért bejelentett fellebbezést tartotta alaposnak.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabásánál a irányadó enyhítő körülményeket hiánytalanul feltárta, a vádlottak terhére súlyosító körülményt nem észlelt. Valamennyi vádlott javára nagyobb nyomatékú enyhítő tényezőként értékelte a tőlük független időmúlást. Mérlegelte azt is, hogy a vádlottak milyen előéletűek, figyelembe vette, hogy II.r., III.r. vádlottak visszaesőként követték el a terhükre rótt bűncselekményt.

Velük és IV.r. vádlottal szemben kiszabott büntetések igazodnak az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához - amely kategóriáján belül nem kirívó - és a vádlottak bűnösségének fokához. Az alkalmazott joghátrány törvényes, az egyéniesítve kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztések és a mellékbüntetések alkalmasak a büntetéskiszabási célok elérésére, viszont szükséges

joghátrány. Olyan enyhítést megalapozó indokot, melyet az elsőfokú bíróság nem értékelt, az ítélet tábla nem tárt fel.

A hivatali élet tisztaságának védelmét, valamint az ítélet belső arányát kifejező szempontokat az ítélet táblának is figyelembe kell venni a vádlottakra kiszabott büntetésekben. Ennek során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a korrupciós cselekmények felszámolása társadalmi érdek, mert az ilyen cselekmények alkalmasak arra, hogy a hivatalos személyek pártatlan ügyintézésébe vetett bizalmat megingassák. A hivatali élet tisztasága védelmének elsődleges szempontként a büntetésekben érvényre kell jutnia, a jogkövetkezményeket az időmúlás nem teheti súlytalanná, törvénysértően enyhe büntetést nem alkalmazhat. Minderre figyelemmel a büntetések enyhítésére irányuló fellebbezésnek e vádlottak vonatkozásában nem adott helyt.

I.r. vádlott tekintetében osztja az ítélet tábla a fellebbezési főügyészség álláspontját, hogy az új büntető törvényt kellett alkalmazni, amelyre figyelemmel - egy minősítő körülmény kikerült a folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette értékeléséből - a vádlott terhére rótt hivatali vesztegetés elfogadása büntetnének a büntetési tétele jelenleg enyhébb, emiatt 5-15 év helyett 2-8 évig büntetendő. A számára jelentkező minősítés változtatáshoz igazodóan, együttesen vizsgálva a jogkövetkezményt, a büntetéskiszabás kiinduló büntetési tételkeretét, a vádlott kedvező személyi körülményeit és a cselekményének konkrét tárgyi súlyát, az ítélet belső arányosságát és az egyéniesítés szempontját, vele szemben az első fokon alkalmazott szabadságvesztésnél enyhébb tartamban indokolt azt az új jogszabályi rendelkezések alapján kiszabni.

A vádlott életvitele a kényszerintézkedés hatálya alatt és az elhúzódo büntető eljárás folytán kétségkívül elnehezült, és elfogadva a másodfokú eljárásban tett nyilatkozatait, hogy a szülei rászorulnak a támogatására, a kedvező személyi változást tekintve, vele szemben nincs szükség a pénzmellékbüntetés kiszabására.

Az új Btk. 81.§ (2) bekezdésének halmazati szabályára figyelemmel, a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést a Btk. 37.§ (2) bekezdésének a./ pontja alapján börtönben kell végrehajtani. Az ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetést az új Btk. 61.§ (1) és 62.§ (1) bekezdése szerint, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját az új Btk.38.§ (2) bekezdésének a./ pontja alapján állapította meg az ítélet tábla.

A tényállásban megállapított értéknek megfelelően, a bűncselekmény elkövetése során szerzett előnyre vele szemben alkalmazott vagyonelkobzás az új Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontján alapul.

V.r. vádlott által megvalósított cselekmény csekély súlyú társadalomra veszélyességet mutat, szabályszegő magatartása gyakorlati hátránnyal nem járt. Jelenleg is foglalkoztatják, munkájáról pozitív a vélemény, cselekményét ismerősével szemben rosszul értelmezett figyelmességből fakadóan követte el. Kétségtelen, hogy rendőrként vele szemben fokozottabb elvárás az ilyen jelegű cselekmények elkerülésére, de az eset összes körülményeinek értékelése mellett, a nem kirívó hivatali visszaélésre és a javára szóló enyhítő körülményekre figyelemmel, az ítéletábra sem állapította meg, hogy a megrovás intézkedés helyett, büntetés alkalmazása szükséges vele szemben.

VI.r. és VIII.r. vádlottak esetében cselekményük tárgyi súlya csekély. A kért személyek nyilvántartásban való megnevezésére irányuló információ kérés társadalomra veszélyessége kisebb fokú. A rendezett életvitelű vádlottaknál a legenyhébb intézkedés, megrovás alkalmazása is elegendő ahhoz, hogy a jövőben tartózkodjanak ilyen jellegű bűncselekmény elkövetésétől.

Minderre figyelemmel az ítéletábra V.r., VI.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában súlyosításért bejelentett fellebbezésnek és a fellebbeviteli főügyészség indítványának nem adott helyt.

Az első fokú bíróság ítéletének fentiek szerinti megváltoztatása **I.r. vádlott** tekintetében a Be.372. § /1/ bekezdésén alapul.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezéseit a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján VIII.r. vádlottat kötelezte.

Győr, 2014. május hó 20. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Veszprémi Törvényszék 2013. évi március hó 22. napján kelt 1.B.559/2010/42. számú ítéletének meg nem változtatott része I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

G y ő r , 2014. május hó 20. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó